

Domstolene. For at imødefomme disse Mænd, hvis om ikke juridiske saa dog moralske Ret jeg fuldstændig anerkjender, kunde man jo gaa forskjellige Veie. Man kunde tilbagebetale dem de Afdragsbeløb, som de tidligere have erlagt; dette tror jeg dog — og deri er jeg enig med den ærede Drdfører — ikke vilde være nogen fuldstændig og heldig Maade af imødefomme dem paa. Man kunde dernæst forelægge for Rigsdagen et Lovforslag, hvorved §. 26 i Rønningsloven blev forandret saaledes, at den ikke fik Anvendelse paa disse her omhandlede Personer og de ikke saa her i Landet, som ere under lige Vilkaar. Men det synes mig at være noget betænkeligt, efter at en Gang Kommunerne have troet sig berettigede til at beskaffe disse Indtægter, saa at fragte dem denne Ret. Der er endelig en tredje Veie at gaa, nemlig at der blev givet disse Mænd et aarligt Tillæg, som svarede til den kommunale Slat af deres Pension, hvori de fattedes. Dette er imidlertid ogsaa en Veie, som har sine Vanstueligheder og vilde føre til ikke saa Forhandlinger mellem Krigsministeriet og de paagjældende Officerer, og det maatte jo medføre at der paa Finantsloven blev forlangt bevilget det fornødne Beløb. Bliwer imidlertid Andragendet, som jeg antager, her af det høie Thing henvist til Krigsministeren, skal jeg tage under Overveielse paa hvilken Maade man bedst kan imødefomme det. Disse Mænd have tidligere henvendt sig til Krigsministeriet med Andragende om, at jeg vilde forelægge Rigsdagen et Lovforslag i denne Retning, men dette har jeg vægret mig ved; jeg vilde ikke fremkomme med noget Lovforslag i saa Henseende, naar jeg ikke forud havde nogenlunde Sikkerhed for, hvorledes det vilde blive modtaget af Rigsdagen. Henviser Folkethinget nu i Dag Andragendet til Ministeren, saa er denne Forviøning givet i en Grad, som jeg finder tilstrækkelig. — Andragendet under Nr. 35 i Betænkningen fra forhenværende Formand ved det militære Brødbagningsetablisement Christensen foreslaas under Nr. 8 henvist til Krigsministeren. Det ærede Udvalg har udtalt i Betænkningen, og den ærede Drdfører ytrede omtrent det Samme her i Dag, at et lignende Andragende, som ifjor blev hen-

vist til Krigsministeren, ikke har givet Anledning til, at der er blevet foretaget Noget som helst. Deri feiler det ærede Udvalg. Den ærede Drdfører udtalte rigtignok, at det var, efter hvad der var oplyst af Andrageren selv, men jeg tror at have Ret til at forvente, at den ærede Drdfører og det ærede Udvalg ere overbeviste om, at jeg, naar en saadan Henvisning som den her omhandlede er sket til mig, saa ikke vil lade den upaaagtet. Jeg har strax efter, at Rigsdagen ifjor var sluttet, gjort Sagen til Gjenstand for en fornøyet Undersøgelse. Jeg har forlangt yderligere Oplysninger, saavidt jeg erindrer, allerede i April Maaned ifjor, og disse Oplysninger stemmede fuldkomment overens med dem, der tidligere vare fremkomne. Christensens Virksomhed ved det militære Brødbageri har været Gjenstand for anonyme Angivelser og Sigtelser, Angivelser, som ikke ere blevne beviste af de Paagjældende, og den, som egentlig har været Ophavsmand til dem, har forladt Landet; men der er samtidig med den Undersøgelse, som tidligere har været foranstaltet, kommet Forhold frem, som gjorde det ønskeligt for den overordnede Bestyrelse af Brødbagningsetablisementet at stille sig ikke alene ved den nævnte Formand Christensen, men ogsaa ved et Par andre Mænd, som vare ansatte ved Brødbagningsetablisementet. Det var Tjenestens Tare, det var Etablisementets Interesse, som krævede denne Affledigelse, og Christensen blev udtryffeligt gjort bekendt med, at hans Affledigelse ingenlunde var en Følge af de mod ham fremsatte anonyme Sigtelser. Naar den ærede Drdfører fremhævede, at Christensen havde gjort 17 Aars god Tjeneste ved Etablisementet, skal jeg ikke svække denne Udtalelse, men jeg skal dog tillade mig at bemærke, at i Mæret 1868 blev han afflediget fra Etablisementet, men paa Forbøn af en anden Embedsmand blev han paany ansat. Det viser saaledes, at der har været en Tid under disse 17 Aar, da man har været mindre tilfreds med hans Tjeneste. Hans Stilling var jo desuden af den Art, at han kunde fjernes med meget kort Varrel, og han havde ingen Ret til at fordre længere Ophjælpstid end den, der blev givet ham. Efter de Oplysninger, der saaledes vare